Povídky, pohádky a další

24. Dopis z lázní

Ahoj, Ty můj milovaný drahoušku!

Dovol mi, abych Tě dříve, než začnu cokoli psát, co nejsrdečněji pozdravila a s láskou políbila.

Je tu překrásné počasí. Téměř každý den svítí slunce a vane jen jemný vánek. Karlovy Vary jsou přímo úchvatné.

Hrozně i tu chybíš, můj miláčku. Musím si do postele na noc vedle sebe dávat malý noční stolek, tři větší činky a stojací lampu s látkovým stínidlem, abych vůbec usnula. Má to i jednu výhodu, žádná z těch věcí nechrápe jako Ty, ale bez Tebe je lůžko tak strašlivě prázdné.

Chodím na masáže a piju slanou vodu, ačkoli bych radši pila víno. Procházím se po kolonádě a kochám se krásami kolem sebe.

Nechávám se také balit do bahna. Trochu to studí a smrdí, ale jinak je to fajn.

Minulý týden mě masíroval jeden chlap, co se Ti při troše fantazie jen velmi vzdáleně podobal, chyběl mu ten fešácký knírek, co máš Ty, a rozhodně byl štíhlejší. Po té proceduře mě bolelo celé tělo.

Já povídám tomu masérovi: „Připadám si jak převálcovaná… Bolí mě celej člověk.“

On mi odpověděl: „Paninko, na to je nejlepší se pořádně naložit do lihu.“

Poslechla jsem jeho odbornou radu a s holkama z pokoje jsme tady vymetly několik barů a pořádně jsme se namazaly.

Potom jsme svým hlučným veselím vyhnaly asi dvacet chlapů z jejich pokojů. Promíchaly jsme jim boty a prohodily jim klíče od dveří pokojů.

Chtěly jsme se s nimi ještě trošku povyrazit, ale náš večírek ukončili policajti. Musely jsme slíbit, že se uklidníme a půjdeme do pokoje, jinak bychom museli s nimi na stanici. Slíbily jsme to a opravdu se potichu vrátily do pokoje.

Vaří se tu, jako bys to dělal Ty. Neslané, nedovařené, nemastné a beztvaré cosi, čemu z nouze říkají jídlo.

Zrovna včera nám podávali polosyrové brambory a kus masa, jenž by jistě zajímal vojenské experty přes neprůstřelné a nehořlavé materiály. Zcela určitě by odolal i protitankovým střelám.

Jinak se mi daří dobře.

Bohužel mi ale scházejí peníze. Buď tak hodný a pošli mi alespoň deset tisíc, ať to dokonce týdne nějak vydržím.

Doufám, že děti chodí pravidelně do školy a náš dům stojí stále na stejné adrese. Ne že to dopadne jako předloni, když jsme se ocitli ve vedlejší ulici poté, co jsi omylem použil nitroglycerin k podpálení krbu.

Běda Ti, jestli náš domek někdo rozebral na náhradní díly, jako tu chatu u Sázavy před pěti lety. Pokud ho někdo poškodil, tak rovnou sepiš testament. Víš přece kolik stála rekonstrukce střechy po Tvém pokusu s domácí destilací slivovice. To bychom podruhé nezvládli.

Doporučuji Ti umýt děti alespoň jednou za čtrnáct dní, jinak nerozeznám, které je holka a které kluk. Dej jim minimálně jednou denně najíst, aby zase nechtěly jíst Azorovy granule. Ještě teš slyším, jak mi za to jejich třídní nadávala a jak jsme měli co dělat se sociálkou, když to

sousedka práskla.

Těším se, až se příští týden vrátím domů. Už se tady trochu nudím. Nemám se s kým hádat.

Tvoje milující Helena.